

Додаток до Порядку ведення
Національного переліку
елементів нематеріальної
культурної спадщини України
(пункт 1 розділу II)

ОБЛІКОВА КАРТКА
елемента нематеріальної культурної спадщини

«Традиція гуцульської писанки»

(офіційна/визнана назва елемента нематеріальної культурної спадщини, до 10 слів)

інша назва елемента нематеріальної культурної спадщини
(за потреби/наявності)

Писати писанки, писанковий розпис, писанкарство

(назва, яку використовує громада(и), група(и), окрема(і) особа(и), пов'язана
з побутуванням елемента нематеріальної культурної спадщини,
або назва, під якою елемент нематеріальної культурної спадщини вже відомий)

1. Загальна характеристика елемента нематеріальної культурної спадщини

1.1. Ареал сучасного побутування елемента нематеріальної культурної спадщини	Адміністративно-територіальна одиниця чи її частина (Автономна Республіка Крим, область, район, місто, селище, село), в якій зосереджено елемент НКС
--	--

	<p>Гуцульщина – історико-етнографічна територія України, що обіймає гірські райони Івано-Франківської й Чернівецької областей, а також Рахівський район Закарпатської області. Найбільшим центром писанкарства на Гуцульщині є село Космач Косівського району Івано-Франківської обл. Це найвідоміший осередок елемента не тільки на Гуцульщині, а і в Україні. Відомими осередками також є село Чорний Потік Надвірнянського району Івано-Франківської обл., село Підзахаричі Путильського району Чернівецької обл.</p> <p>Чимало відомих писанкарів творчо працюють у селах Акрешори, Люча, Прокурава, Шепіт, Брустури Косівського р-ну, м. Косів, м. Верховина, села Криворівня, Красноїлля Верховинського району Івано-Франківської обл., селище Берегомет Вижницького району Чернівецької області, м. Рахів Закарпатської обл. та інші.</p>
<p>1.2. Ареал історичного побутування елемента нематеріальної культурної спадщини</p>	<p>Елемент був поширений на всій території Гуцульщини (Косівський, Верховинський, Надвірнянський райони Івано-Франківської обл., Путильський і Вижницький райони Чернівецької обл., Рахівський район Закарпатської обл.), про що засвідчують колекції писанок, зібрані науковими співробітниками Коломийського музею народного мистецтва Гуцульщини під час експедицій селами цього регіону.</p>
<p>1.3. Носій(і) елемента нематеріальної культурної</p>	<p><i>Громада(и), група(и), окрема(і) особа(и)</i> Писання писанок є невід'ємною</p>

спадщини, що мають
безпосередній зв'язок з елементом
НКС та вважають його частиною
своєї спадщини

складовою нематеріальної культурної
спадщини гуцулів – етнографічної
групи українців, що здавна проживає на
території Українських Карпат. Саме на
Гуцульщині впродовж багатьох століть
безперервно зберігали мистецькі й
етнографічні традиції, пов'язані з
писанням писанок, а також з
великодніми обрядами, під час яких
використовували писанки.

Сьогодні головним осередком
поширення елемента є с. Космач
Косівського району Івано-Франківської
обл., де проживає найбільше династій
писанкарів і окремих майстрів.
Науковими співробітниками музею
писанкового розпису зафіксовано 87
писанкарів, які тепер активно творчо
працюють, а в колекції музею
зберігаються писанки 68 писанкарів.

Проте кількість майстрів у Космачі,
які пишуть писанки або можуть писати,
але через різні причини тепер їх не
пишуть, значно більше. Як запевняють
самі ж космацькі писанкарки, загалом
на 32 присілках села таких є близько
чотирьох сотень.

Відомими писанкарями цього села є
Марія Капуляк (1938 р. н.), Марія
Варцаб`юк (1944 р. н.), Марія Костюк
(1944 р. н.), Ганна Ліндюк (1949 р. н.),
Гафія Чорняк (1949 р. н.), Параска
Варцаб`юк (1951 р. н.), Марія Кіщук
(1951 р. н.), Олена Кравчук (1952 р. н.),
Марія Юращук (1952 р. н.), Дмитро
Походжук (1955 р. н.), Марія
Варцаб`юк (1956 р. н.), Ганна Плиторак
(1957 р. н.), Ганна Рошканюк (1962 р.
н.), Марія Матійчук (1965 р. н.), Марія

Юсибчук (1966 р. н.), Галина Луцяк (1968 р. н.), Ганна Чупірчук (1968 р. н.), Марія Луцяк (1969 р. н.), Марія Кірашук (1969 р. н.), Ганна Варцаб`юк (1969 р.н.), Ольга Реведжук (1970 р. н.), Ганна Мохначук (1971 р. н.), Ганна Книшук (1972 р. н.), Марія Ісайчук (1972 р. н.), Параска Реведжук (1978 р. н.), Марія Костюк (1981 р. н.), Ганна Касенчук (1981 р. н.), Наталя Книшук (1981 р. н.), Параска Плиторак (1985 р. н.), Петрук Ганна (1987 р.н.), Парасковія Варзарук (1989 р. н.), Ганна Вережак (1989 р. н.), Марія Луцяк (1990 р. н.), Марія Топузьяк (1990 р. н.), Марія Варцаб`юк (1991 р. н.), Марія Бойчук (1991 р. н.), Марта Гавришук (1996 р. н.), Мар`яна Ісайчук (1996 р. н.), Тетяна Сіреджук (1997 р. н.), Наталя Кушнірчук (1998 р. н.), Ганна Кравчук (2002 р. н.) та багато інших.

Як правило, традиції згаданих майстринь продовжують наступні покоління: діти, внуки й правнуки.

Елемент поширений і в багатьох навколишніх селах Косівського району.

Зокрема, в Лючі відомою писанкаркою є Уляна Невиняк (1982 р. н.); у Яблунові – Ганна Бодруг (1944 р. н.); у Прокураві – Галина Соколюк (05.09.1951 р. н.), Галина Грималюк (1979 р. н.), Іванна Грималюк (7.12.2000 р. н.); у Шепоті – Ганна Данишук (1975 р. н.) і Ганна Мельничук (1969 р. н.); в Акрешорах – Світлана Записяк (1976 р. н.), Галина Попович (1974 р. н.), Ганна Петрук (1987 р. н.); у Розтоках – Ганна Мицканюк (1970 р. н.) та ін.; у Кутах – Надія Джумарик (1978 р. н.); у м.

Косові – Віра та Сергій Бориси (1975 і 1972 р. н.), у Чорному Потоці Надвірнянського району – Оксана Васишин (1987 р. н.), Марія Васишин (1954 р. н.), Микола Палійчук (1959 р. н.), Марія Шовгенюк (1969 р. н.), Любов Тимінська (1976 р. н.).

У Верховинському районі писанки пишуть менше, ніж у Косівському районі: у с. Криворівні – Іван Харук (1953 р. н.), Марія Зеленчук (1955 р. н.), Володимир Паращук (1968 р. н.), Ольга Данилюк (1974 р. н.), у с. Красноїллі пише писанки Марія Тимчук (1982 р. н.), у с. Буківці – Ольга Кутащук (1960 р. н.), у Верховині – Василина Гасюк (1952 р. н.), Марія Ілюк (1979 р. н.), Оксана Ілюк (1981 р. н.), Надія Ванджурак (1999 р. н.), Михайло Ілюк (2004 р. н.) та інші.

Традиційне писанкарство поширене й на території Путильського й Вижницького районів Чернівецької обл. У Путильському районі відомо чимало писанкарів, зокрема в Підзахаричах традицію продовжують і розвивають Василь Шпанюк (1955 р. н.), Ірина Хоров`юк (1961 р. н.), Марія Постолак (1962 р. н.), Марія Господарюк (1966 р. н.), Віра Вакарюк (1969 р. н.), Світлана Тріщук (1969 р. н.), Наталя Опарик (1976 р. н.), Наталя Чехановська (1980 р. н.), Наталія Степан (1985 р. н.), Лілія Матіос (1996 р. н.); в Берегометі – Марія Мельник (1941 р. н.), Стефанія Берник (1948 р. н.), Катерина Гуменюк (1956 р. н.), Наталя Угрин (1969 р. н.); у Мариничах – Галина Меленко (1951 р.

	<p>н.). У Вижницькому районі пишуть писанки: Ольга Попович (1940 р. н.), Ганна Кабан (1958 р. н.), Тетяна Дудка (1975 р. н.), Алла Оринчук (1988 р. н.) з м. Вижниці; Марія Іванюк (1988 р. н.) з с. Виженки, Василина Бучок (1960 р. н.), Валентина Угрин (1998 р. н.) з с. Черешеньок.</p> <p>У Рахівському районі Закарпатської обл. відомі нам такі майстри: Михайло Ворохта (1966 р.н.), Марина Ліщук (1984 р.н.) з м. Рахова, Надія Ватаман (1958 р.н.) із смт. Великий Бичків; Вікторія Тафійчук (1992 р.н.) із смт. Кобилецька Поляна.</p> <p>Більшість майстрів мають учнів-послідовників, які продовжують традиції своїх учителів.</p> <p>Важливу роль у збереженні, передачі знань і популяризації елементу має єдиний у світі Музей писанкового розпису, де активно працює школа писанкарства та впродовж року відбуваються майстер-класи; гуртки писанкарства в школах; передвеликодні ярмарки, що відбуваються в Космачі, Косові, Кутах, Берегометі, Коломиї, на яких можна побачити й придбати роботи сучасних писанкарок, створені на основі традиційних гуцульських мотивів і орнаментів; фестивалі, зокрема в Коломиї щороку відбувається Всеукраїнський відкритий фольклорний фестиваль «Писанка».</p>
<p>1.4. Галузь спадщини, яку представляє елемент нематеріальної культурної спадщини</p>	<p>Відмітити потрібне:</p> <p>☐ усні традиції та форми вираження;</p> <p>☐ виконавське мистецтво;</p> <p>☐ звичаї, обряди, святкування;</p>

	<ul style="list-style-type: none"> ☐ знання та практики, що стосуються природи і Всесвіту; ☐ традиційні ремесла; ☐ інше (зазначити іншу галузь, яку представляє елемент нематеріальної культурної спадщини)
<p>1.5. Стислий опис елемента (до 500 слів) -540</p>	<p>Писанки пишуть жінки й дівчата (рідше чоловіки й хлопці), раніше – на білій шкаралупі сирого повного яйця, тепер пишуть і на видутому. Перед фарбуванням поверхню яйця знежирюють оцтовим розчином. Орнамент наносять писачком, щоразу наповнюючи розтопленим гарячим бджолиним воском, який можуть підфарбовувати сажею, щоб краще бачити орнамент. Елементи, написані на білій поверхні, залишаються білими, на жовтій – жовтими, і так далі до найтемнішого кольору. Щоразу після фарбування яйця в новий колір покривають воском фрагменти орнаменту, які мають бути саме того кольору. Послідовність фарбування: жовтий, помаранчевий, червоний, вишневий, чорний. Зелений, синій, фіолетовий, рожевий кольори наносять на білу поверхню, потім покривають воском. Віск з писанки колись знімали після прогрівання в печі, тепер також використовують духовку або полум'я свічки чи газу, після чого протирають серветкою або рукою.</p> <p>Традиційно писанки писали й пишуть тільки у Великий піст. Тепер – і впродовж року, як сувеніри.</p> <p>Кожне село Гуцульщини має локальні художньо-стильові особливості, кольорову гаму, різні</p>

варіанти поділу на орнаментальні площини. Найбільш високою майстерністю виконання, найдрібнішим розписом вирізняються писанки Космача. Найтонші лінії тут отримують завдяки писачкам, лічка яких має дуже маленький отвір. Такі писачки виготовляють місцеві умільці.

У кольоровій гамі переважають яскраві жовто-оранжеві, червоні барви з крапленням зеленого кольору на чорному тлі.

У орнаменті космацьких писанок часто поєднують дрібний геометричний рисунок із зображеннями анімалістичних і рослинних мотивів.

Колись тільки на космацьких писанках писали дрібно заштриховану смугу, яку називали «решітка», «плотик» (оберіг від нещастя), тепер пишуть на писанках і в інших селах. Чимало писанкових мотивів («летечі», «ріцькі», «сливові», «черешневі», «пушкате», «княгинькові», «зубкатенькі», «хрестаті») характерні й для вишивок цього села.

Вплив орнаментальних композицій і кольорової гами Космача простежується в писанках сусідніх сіл: Акрешорів, Лючі, Прокурави, Шепоту, Брустурова.

Для писанок сіл Верховинського району (Буківця, Красноїлля, Замагори, Криворівні, смт. Верховини) характерні геометричні композиції, рідше – рослинні. Самобутніми сюжетними композиціями вирізняються писанки Замагори.

У кольоровій гамі переважають

жовті, зелені, фіолетові барви на коричневому або чорному тлі, які перегукуються з кольорами місцевих вишивок.

Оригінальні рослинно-геометричні мотиви притаманні для села Чорний Потік Надвірнянського району: «сонечка» або «квіточки», пелюстки яких нагадують серця, «вітрячки», «листочки» тощо.

Основний фон писанок – чорний, рідше зелений. Також використовують рожеві, голубі, фіолетові барви.

Для розписів Вижницького й Путильського районів Чернівецької області, порівняно із Косівщиною, характерні товстіші лінії розпису й збільшені мотиви, переважають геометричні композиції «хрещаті». Домінуючим кольором фону є коричневий або чорний, орнамент виконано жовтою, зеленою, червоною барвами, інколи доповнюють блакитними чи рожевими кольорами.

Для писанок Рахівщини притаманний геометричний орнамент, композиції стилістично простіші, лаконічніші, лінія розпису значно товстіша.

У громаді від покоління до покоління писанка зберігається як невід'ємний символ Великодня та обов'язковий атрибут великоднього кошика.

У Чистий, чи Живний, четвер на Гуцульщині діти сповіщають, що через три дні настане Великдень, за що господарі дарують їм писанку.

У великодній кошик господині обов'язково кладуть писанки. В останні роки з'явилась традиція декорування

	<p>великоднього кошика видутими писанками, які прикріплюють до ручки чи навколо кошика. За освячення великоднього кошика, як правило, люди дарують священику писанку. Після освячення старшим і бідним людям дають свяченого й писанку, щоб помолитися за душі померлих.</p> <p>Після повернення з церкви освячені писанки занурюють у воду, в яку також ставлять срібні монети. В одних родинх цією водою вмиваються, інші проводять писанкою по обличчю, щоб увесь рік бути здоровими і багатими. Ще зберігся звичай, коли дівчата у Великодній понеділок дарують хлопцям писанку.</p> <p>Після Великодня, у поминальну суботу, біля могил рідних родина дає писанку й пасочку комусь із присутніх.</p>
<p>1.6. Матеріальні предмети, пов'язані з елементом нематеріальної культурної спадщини</p>	<p><i>За наявності - сировина, інструменти, одяг, ритуальні предмети, певне місце тощо, пов'язані з побутуванням елемента нематеріальної культурної спадщини та без яких неможливе його застосування на практиці.</i></p> <p><i>До 200 слів</i></p> <p>Творення елемента не можливе без таких предметів, як яйце (куряче, гусяче, качине, тепер використовують також страусине, перепелине), традиційного писачка (складається з дерев'яної ручки та конусоподібної мідної або латунної лійки) чи вже сучасного електричного писачка, бджолиного воску, підставки для нагрівання воску (використовується саморобний пристрій – закріплена у</p>

	<p>бляшаній банці електрична лампочка або відро із гарячим попелом і гранню), природних фарбників чи анілінових фарб, подекуди використовують харчові барвники; для зняття воску з яйця використовують свічки, серветки.</p>
<p>1.7. Стисле визначення стану життєздатності елемента нематеріальної культурної спадщини</p>	<p>Опис стану життєздатності:</p> <p><i>1.7.1. вік носіїв елемента нематеріальної культурної спадщини та середній вік інших членів громади (групи), які цікавляться елементом (слухачів, глядачів, учасників обрядів, споживачів традиційних знань користувачів виробів народних промислів тощо);</i></p> <p>Більшість носіїв – від 20 до 50 років, меншість – від 12 до 20 років і 50-80 років. До категорії членів громади, яким цікавий елемент, належать усі вікові групи. Окрему групу становлять ті, хто відвідує майстер-класи, щоб навчитися писати писанки, - це діти 6-12 років, учні й студенти 13-22 років, порівняно менше 25-60-річних.</p> <p><i>1.7.2 широта охоплення елементом нематеріальної культурної спадщини членів громади (кількість носіїв) та ареал поширення елемента нематеріальної культурної спадщини;</i></p> <p>Широта охоплення територіально різна. Загалом відомо про понад 600 писанкарів, з яких близько 400 проживають у Космачі. В інших селах Гуцульщини писанки пишуть поодинокі майстри або родини, є села, де вже писанки не пишуть. В окремих школах, щоб відродити традицію, організовують гуртки.</p>

1.7.3. способи передачі елемента нематеріальної культурної спадщини в громаді від покоління до покоління, опис цього процесу;

Здавна традиції писанкарства передавали в родині від старших молодшим, від майстра до учня. Відомі великі династії писанкарів. Важливу роль у передачі знань про елемент та його популяризацію відіграє Музей писанкового розпису, в колекції якого зберігається понад 5 тисяч писанок Гуцульщини; школи писанкарства й майстер-класи для різновікової аудиторії, які діють у музеї; гуртки й заняття, на яких вчать писати писанки, в мистецьких і навчальних закладах; передвеликодні ярмарки в Космачі, Косові, Кутах, Берегометі, Коломиї, на яких можна придбати писанки сучасних гуцульських писанкарів; фестивалі, зокрема, в Коломиї щороку відбувається Всеукраїнський відкритий фольклорний фестиваль «Писанка», під час якого організують конференції й круглі столи, де порушують широке коло питань, найактуальнішими з-поміж яких є збереження елемента, його сучасний стан і перспективи розвитку, виставки знаних писанкарів та конкурси для учасників гуртків.

1.7.4. Загрози сучасному побутуванню елемента нематеріальної культурної спадщини або ризику, що можуть виникнути в майбутньому для побутування елемента (за наявності):

- зменшення зацікавленості молоді поширювати цю традицію;

	<p>- відсутність економічних стимулів змушують майстрів виїжджати за кордон у пошуках заробітку;</p> <p>- не усвідомлення окремими майстрами й митцями первісного значення писанки та її символіки призводить до появи низькопробних творів, які нівелюють її як духовний символ і твір мистецтва.</p> <p><i>1.7.5. Необхідність вжиття заходів із забезпечення життєздатності елемента нематеріальної культурної спадщини на цей час, опис заходів, необхідних для усунення існуючих загроз або уникнення майбутніх ризиків для збереження елемента нематеріальної культурної спадщини.</i></p> <p>На даний момент не існує прямих загроз побутуванню елемента.</p> <p>Важливими заходами в майбутньому можуть бути, насамперед, гідне пошанування народного майстра (запровадити щорічні стипендії для молодих та вже знаних писанкарів, гранти, відзнаки на державному рівні); фахові лекції, майстер-класи від народних писанкарів, виставки, конкурси, тематичні програми для студентів – майбутніх вчителів, задля зацікавлення продовжувати традицію; широка популяризація через засоби масової інформації, наукові та пізнавальні видання, розробка туристичного маршруту основними осередками писанкарства Гуцульщини.</p>
<p>1.8. Подібні елементи нематеріальної культурної спадщини, які існують у сусідніх адміністративно-територіальних</p>	<p><i>Вказуються елементи нематеріальної культурної спадщини, що подібні до елемента нематеріальної культурної спадщини, на який заповнюється</i></p>

<p>одиницях чи їх частинах (за наявності інформації)</p>	<p><i>облікова картка</i></p> <p>Традиція писати писанки збережена і на території сусіднього Покуття: села Слобідка, Чернятин, Джурів Городенківського району, Іллінці, Трійця, Тростянець Снятинського району, в селах Ковалівці, Мишині, Марківці Коломийського району, в місті Коломиї тощо.</p> <p>Подібні елементи є також у Глибоцькому, Сторожинецькому, Новоселицькому, Заставнівському районах Чернівецької області, м. Чернівці, м. Вінниці, м. Могилеві-Подільському Вінницької обл., м. Тернополі, м. Львові, м. Києві та інших.</p>
<p>1.9. Інформація щодо включення елемента нематеріальної культурної спадщини до місцевого переліку елементів нематеріальної культурної спадщини (інформаційної системи, що забезпечує збирання, накопичення, обробку, захист, облік та доступ до інформації про наявні в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці елементи нематеріальної культурної спадщини з метою їх охорони)</p>	<p>За наявності</p>

2. Заходи з охорони елемента нематеріальної культурної спадщини

Зазначаються заходи, які проведено та плануються для забезпечення життєздатності елемента, рівень залучення до них членів громади, носіїв елемента: ідентифікація, документування, дослідження, збереження, захист, популяризація, передання наступним поколінням, інші заходи.

До 500 слів

Усвідомлюючи важливість збереження, науковці коломийського музею ще в 70-их роках ХХ ст. розробили неофіційну музейну програму, основною місією якої було зібрати писанки з усіх сіл, де ще збереглися традиції писання писанок. Під час експедицій карпатськими селами було зібрано чимало писанок і зафіксовано традиції. Власне, писанки Гуцульщини стали основою колекції Музею писанкового розпису, відкритого в 1987 р. як філія вище згаданого музею (тепер Національний музей народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського). Тоді колекція налічувала 1155 одиниць збереження. Серед них були писанки з Космача, зібрані на початку ХХ ст. першим директором Музею Гуцульщини Володимиром Кобринським.

Важливу роль у збереженні колекції писанок відіграв метод консервації сирого яйця, винайдений в 1973 р. головним охоронцем фондів КМНМГП ім. Й. Кобринського Любомиром Кречковським та лаборантом фондів музею Марією Боледзюк. Цей винахід дав можливість продовжити життя крихким експонатам, які паспортизували, інвентаризували й виокремили в самостійний відділ, що згодом став музеєм.

Поява музею тоді мала величезне значення для збереження та відродження традиції писати писанки в усій Україні. Почали організовувати тематичні конференції, фестивалі й з'їзди писанкарів, створювати школи писанкарства, проводити майстер-класи, з'явилися наукові публікації та видання.

Із часу створення, в музеї діє школа писанкарства, впродовж року відбуваються майстер-класи, на яких науковці музею та відомі писанкарі вчать писати писанки, відбуваються презентації тематичної літератури й зустрічі з майстрами.

Фіксацію носіїв елементу здійснюють наукові співробітники Музею писанкового розпису. База даних про носіїв постійно поповнюється і вдосконалюється. Робота триває не тільки в музеї, а й під час відряджень до

майстрів, на передвеликодні ярмарки, фестивалі.

Елемент досліджують наукові співробітники НМНМГіП імені Й. Кобринського, Музею писанкового розпису, низки українських музеїв та наукових інституцій, дослідники народного мистецтва.

З метою популяризації в Музеї писанкового розпису, окрім сталої експозиції, в якій широко представлено елемент, відбуваються змінні виставки з музейних і приватних збірок. Триває тісна співпраця з міжнародними інституціями. Гуцульську писанку музей неодноразово представляв на щорічному фестивалі «Карпатська краслиця» (Вігорлятський музей у Гуменному (Словаччина), у Свиднику (Словаччина), Ополе (Польща), Ретінгені, Дюсельдорфі, Ліндлярі, Кьольні (Німеччина) та ін. з обов'язковими лекціями, серією майстер-класів з писанкарства та консервації писанки для відвідувачів виставок.

У Коломиї щороку відбувається фольклорний фестиваль «Писанка», в рамках якого проводять конференції, круглі столи, на яких порушують питання збереження традицій, дослідження, проблем і перспектив писанкарства; конкурси для учасників гуртків писанкарства; передвеликодні ярмарки, на яких можна придбати елемент саме в носіїв.

Гуцульська писанка, зокрема космацька, мала і має велике значення в збереженні традиції та значний вплив на розвиток писанкарства не тільки в Україні, а й у світі, стала поштовхом для творчості багатьох знаних писанкарів.

З метою охорони елемента пропонується здійснювати наступні заходи:
 продовжувати й розширювати науково-освітню діяльність серед різних вікових категорій шляхом різноманітних програм, екскурсій, майстер-класів, тематичних лекцій і уроків, занять у школі писанкарства;

продовжувати виставкову діяльність регіонального, всеукраїнського й міжнародного значення;

здійснювати наукові експедиції в центри поширення елемента й до окремих його носіїв задля фіксації сучасного стану елемента, виявлення

нових носіїв елемента;

продовжувати роботу з оцифрування елемента з музейної колекції;
друк рекламної продукції (альбоми, буклети, листівки, календарі,
каталоги);

створення промоційних роликів і фільмів;

фінансова підтримка державою носіїв елемента (стипендії, премії,
нагороди та інше).

3. Участь заінтересованих сторін у підготовці облікової картки

У підготовці облікової картки брав участь Музей писанкового розпису – філія Національного музею народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського (збір інформації про осередки писанкарства й майстрів, опрацювання колекції, матеріалів, зустрічі з майстрами, збір підписів носіїв елемента, фото- й відеоматеріалів).

Національний музей народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського (опрацювання інформації, фотофіксація)

4. Згода носія(ів) елемента нематеріальної культурної спадщини на його занесення до Національного переліку елементів нематеріальної культурної спадщини України, спосіб її отримання

- письмова згода**
- згода, зафіксована аудіозаписом
- згода, зафіксована відеозаписом
- згода не запитувалася (нижче зазначити причину)

5. Допоміжні матеріали, що презентують елемент нематеріальної культурної спадщини

Назва	Кількість	Стислий опис зображеного (зафіксованого) у фото-, аудіо-, відеоматеріалах	Дата виконання (день, місяць, рік)	Прізвище, ім'я, по батькові, посада, науковий ступінь, вчене звання (за наявності) особи, яка підготувала допоміжні матеріали
Фотоматеріали	Фото №1.	Необхідні матеріали, інструменти для писання писанок, поетапний розпис писанки.	5 жовтня 2018 р.	Проців Ярема Семенович, фотограф НМНМГіП імені Й. Кобринського
	Фото №2.	Писанкарки із с. Космача - Ганна Линдюк (праворуч) з дочкою Ольгою.	19 квітня 2014 р.	Атаманюк Юрій Дмитрович, фотожурналіст, м. Львів
	Фото №3.	Писанкарка з Чорного Поточу Марія Василичин	31 березня 2017 р.	Атаманюк Юрій Дмитрович, фотожурналіст, м. Львів
	Фото №4.	У родині Ілюків з	6 жовтня 2018 р.	Ілюк Іван Дмитрович, м.

		Верховини писанки пишуть усі		Верховина
	Фото №5.	Гуцульські писанки	20 березня 2013 р.	Ткачук Богдан Михайлович, завідувач редакційно- видавничого відділу НМНМГіП імені Й. Кобринського
	Фото №6.	Науковий співробітник Музею писанкового розпису Ірина Блонська вчить учнів музейної школи писанкарства писати гуцульську писанку	18 травня 2017 р.	Ясінська Оксана Василівна, завідувач Музею писанкового розпису
	Фото №7	Учасники гуртка юних писанкарів з Космача, що беруть участь у конкурсі в рамках		Поднежна Катерина Володимирівна, майстер народної творчості художнього писанкарства,

		щорічного фестивалю «Писанка» в Коломиї		м. Кременець Тернопільської обл.
	Фото №8	На Великдень у Космачі	30 квітня 2016 р.	Атаманюк Юрій Дмитрович, фотожурналіст, м. Львів
	Фото №9	Сучасний великодній кошик господині з Космача	30 квітня 2016 р.	Атаманюк Юрій Дмитрович, фотожурналіст, м. Львів
	Фото № 10	Космацькі писанки в експозиції музею писанкового розпису.	5 жовтня 2018 р.	Проців Ярема Семенович, фотограф НМНМГіП імені Й. Кобринського
Відеоматеріали	До 5 записів не більше 30 хв.	«Pysanka Promo» Фільм відтворює фрагменти писання писанки, традиції, пов'язані з писанкою, миті фестивалю	14.02.2013	Бурлак Роман Дмитрович, керівник студії «Пентагон»

		«Писанка»		
--	--	-----------	--	--

6. Облікову картку підготовлено

Посада, найменування організації	Спеціальність, науковий ступінь, вчене звання (за наявності)	П.І.Б.	Підпис	Дата складення
завідувач філії, Музей писанкового розпису – філія Національного музею народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського;		Ясінська		08.10.2018р.
заступник генерального директора з наукової роботи, НМНМГП імені Й. Кобринського		Федів		08.10.2018р.
		І.С.		

<p>Посада</p> <p>(зазначається посада керівника органу відповідального структурного підрозділу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування або уповноваженої особи, установи, організації, громадського об'єднання тощо, відповідального за підготовку облікової картки)</p> <p>Генеральний директор Національного музею народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського</p>	<p>(підпис)</p> <p>М.П.</p> <p>(за наявності)</p>	<p>Ініціали, прізвище</p> <p>Я. Ю. Ткачук</p>
---	--	--